

søgelse gennemført ville skade regeringens handlekraft. Det mener jeg for det første er forkert. Hvorfor skulle det skade velfærdsforhandlingerne, at man gav sig til på et passende tidspunkt at gennemføre en undersøgelse af det faktiske forløb i Muhammedsagen? Hvordan skulle det på nogen måde skade arbejdet her i Folketinget om velfærdsreformer og andet eller kommunalreform eller skat, eller hvad det nu kunne være? Selvfølgelig ville det ikke det. Så det argument mener jeg ikke rigtig har noget på sig.

Kl. 15.55

Jeg kunne så have lyst til at føje til mere filosofisk, at jeg somme tider såmænd kun ville være glad for, hvis det skadede handlekraften. Der er i hvert fald eksempler på lovgivning, hvor jeg synes, det går lidt for stærkt, men heller ikke det har sådan set noget med selve sagen at gøre.

Det grundlæggende her er et spørgsmål, som er lidt mere grundlæggende demokratisk. Er mindretalsbeskyttelse til skade for den demokratiske proces? Hr. Svend Auken var inde på det og nævnte grundlovens § 42, der giver en tredjedel af Folketingets medlemmer ret til at kræve folkeafstemninger. Har det været misbrugt? Det har været brugt én gang. Det var i 1963 af den daværende opposition, som oven i købet med stor succes brugte mindretalsbeskyttelsen imod den daværende SR-regering. Men det var jo ikke noget, der skadede handlekraften.

Vi har også en bestemmelse i grundlovens § 41 om, at to femtedele af Folketinget, altså et stort mindretal, kan forlange en sag udsendt, altså forlange en frist på 12 søgnedage mellem anden og tredje behandling. Er det noget, der bliver misbrugt og skader handlekraften?

Vi har også en særlig regel om, at en tredjedel af Folketingets medlemmer kan forlange, at ekspropriationsbestemmelser gennemføres efter næste valg. Er det blevet misbrugt?

Vi har en regel om, at et mindretal, oven i købet et lille mindretal, i Finansudvalget kan forlange en sag herved i salen. Bliver det misbrugt? Skader det handlekraften? Næh, der er ikke nogen modsætning imellem mindretalsbeskyttelse og handlekraft.

Som sagt mener jeg, at tiden er kommet til at se på den lovgivning, vi lavede dengang, og gennemføre en mindretalsbeskyttelse, og når det sker, når vi er kommet til det resultat, så er det, fordi vi jo faktisk i dag har en flertalsregering og ikke bare en flertalsregering, men også

en flertalsregering, som virkelig bruger sit flertal.

Det normale har været med mindretalsregeringer her i Danmark, at også de partier, der parlamentarisk støttede en siddende regering, var interesserede i at få sagerne ordentligt belyst. Jeg husker Østrigsagen meget tydeligt. Og jeg må nok sige, der blev gået til sagen om, at alt skulle undersøges. Det blev det så også. Men det var jo, fordi det daværende parlamentariske grundlag for regeringen ikke lagde fingrene imellem, men krævede, at alt skulle kortlægges.

Det, der sker her, er, at vi har et flertal, hvor det parlamentariske grundlag, nemlig Dansk Folkeparti, hele tiden beskytter regeringen. Der er ikke noget, der skal undersøges yderligere. Og det er det, der har givet næring og er årsagen til, at vi kan støtte, at vi nu giver os til at overveje en udvidet mindretalsbeskyttelse med henblik på at iværksætte undersøgelser.

Det, som jeg især synes vi skal koncentrere os om i udvalgsarbejdet, er at få undersøgt, hvorledes man i andre parlamenter har indrettet sig på dette punkt, og hvad det har af konsekvenser. Det tror jeg er en åndelig øvelse, som vi alle sammen kunne have godt af at se på. Hvorledes har man indrettet sig andre steder med mindretalsbeskyttelse? Har det lammet lovgivningen i andre lande? Hvilke konsekvenser har det haft? Betyder det, at man begynder at undersøge hvad som helst når som helst? Selvfølgelig gør det ikke det.

Det kan være et meget vigtigt supplement til den gældende lovgivning, og derfor ser vi frem til i udvalgsarbejdet at få belyst, hvordan andre lande har løst dette mindretalsproblem.

**Den fg. formand (Elisabeth Arnold):**

Tak til ordføreren. Der er ikke bedt om korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Ole Sohn.

**Ole Sohn (SF):**

Nu skal man være varsom med at kritisere kollegaer, for man kunne komme i samme situation selv. Men et eller andet sted synes jeg, at det er tankevækkende, at vi i dag har en debat, som faktisk er meget principiel, om, hvordan folkestyret indretter sig, hvordan det parlamentariske arbejde kan sikres en rimelig kontrol, hvor så regeringen, inklusive det regeringsbærende parti, sender de ordførere ned, som ikke kan indgå i debatten, fordi vi har en parlamentarisk tradition for ikke at stille spørgsmål, når nogle er nede at aflevere ordførertaler på andres vegne. Det re-